

Хржимали, Янъ — Hřimaly, Jan — чешки цигуларъ, род. 13 апр. 1844 въ Пилзень, умр. 1925 въ Москва, възпитаникъ на Пражката консерватория, отъ 1869 — професоръ въ Московската консерватория, дето е възпиталъ цѣла редица добри руски цигулари. Известенъ е съ своитѣ инструктивни нѣща: „Гами“ и „Упражнения въ двойни ноти“ за цигулка.

Христичъ, Стеванъ — сръбски компонистъ, род. 19 юли 1885 въ Бѣлградъ, училъ музика въ Лайпцигъ (ученикъ на Регера), Москва, Римъ и Парижъ (1909). 1913 капелмайсторъ въ Народния театъръ, сега директоръ на Операта въ Бѣлградъ, и диригентъ на Бѣлградската филхармония, която той е основалъ 1923. Писалъ музика къмъ театрални пиеси (съ народомузикаленъ характеръ), „Симфоническа фантазия“ за цигулка и оркестъръ, хорове — Есень и звезда — лирикоимпресионистични; църковната му музика е полифонна, особно неговитѣ Опѣло, Светий Боже, Со святыми и др. „Възкресение“, — първата сръбска оратория, опера „Сутонъ“ — изъ дубровнишката трилогия на Иво Войновичъ — зрѣло дѣло, по-малко национално отколкото индивидуалистично. Сега работи върху народенъ балетъ, нѣкои части отъ които сж изпълнявани вече отъ Бѣлградската филхармония. Писалъ е, сжщо, солови пѣсни — Есениа елегия, Ноември и Полунощъ.

Христова, Лиляна — концертна пианистка, дъщеря на Добри Христовъ, род. 16 юли 1904 въ Варна, първитѣ уроци по пиано получава отъ Н. Георгова—Агура, и още като 6 годишна свири публично една сонатина отъ Клементи; 1918 постъпва въ Софийското музикално училище, което свършва 1920. Сжщата година продължава занятията си при Робертъ Тайхмюлеръ въ Лайпцигската консерватория, чиято висша школа свършва презъ 1922. На следната година е ученичка на Емилъ Зауеръ въ Дрезденъ. Отъ 1925, до сега, живѣе въ Парижъ, дето концертира, учи, сжщевременно, репертуаръ, и асистира преподаването на видния парижки пианистъ Марселъ Чиами. Х. е пианистка съ здраво чувство за пианистиченъ тонъ, — обладава една голѣма и чиста тех-

ника, красивъ тонъ и фино изпълнителско чувство; тя изпълнява съ особенъ тънъкъ усѣтъ романтицитѣ: Шопенъ, Шуманъ, Менделсонъ. Хубавъ усѣтъ има Х. и за модерната класирна музика — особено французс-

Лиляна Добри Христова

ката. Концертирала е въ всички по-големѣ български градове, а сжщо и въ: Дрезденъ, Мюнхенъ, Лайпцигъ, Прага, Атина, Бѣлградъ, нѣколко пѣти въ Парижъ, дето напоследъкъ (апр. 1932) свири съ оркестъръ, подъ Гастонъ Пуле, въ концертитѣ съ сжщото име.

Христова-Фратева, Мара — пѣвица — лириченъ сопранъ, род. 25 септ. 1895 въ София; още като ученичка тя проявява артистичнитѣ си заложби: сж дарбитъ си да съчинява при занятията си по литература, да рисува и, най-много, съ хубавия си гласъ. Като гимназистка, тя пѣе заедно съ Ана Тодорова въ „Червената шапчица“, и участвува въ катедралния хоръ — като хористка и солистка. Първитѣ уроци по солово пѣние получава отъ Ив. Вулеп, а после постъпва въ музикалното училище на Еф. Илкова, участвувайки, сжщевременно, и въ оперния хоръ, като пѣе и малки партии (Лола отъ „Кавалерия рустикана“ и